

[Elisabeth Arnold]

Derfor vil vi gerne drøfte det videre, men vores umiddelbare indstilling var, at vi ikke var interesseret i at inkludere denne gruppe personer. Vi vil dog gerne diskutere det og måske have nogle beregninger i udvalget og se på, hvilken størrelsesorden af personer det omhandler.

I den forbindelse vil jeg sige, at det jo er et kæmpeproblem, at samspillet mellem valg af bolig, livsalder og indkomstforhold er så stift, som det er herhjemme. Det burde være sådan, at hvis man gik ned i indkomst og var klar over, at det var permanent, skiftede man bolig til en, der rent størrelsesmæssigt og udgiftsmæssigt passede bedre til ens kommende formåen. Og det modvirker vi jo ved dette, fordi det gør det lettere for folk at blive boende i deres eget hus. Det er også et nydeligt og smukt socialt princip, men det modvirker jo den mobilitet, der også gerne skulle være på boligmarkedet for mennesker i den alder. Derfor synes jeg, vi burde tage den problemstilling op og diskutere, om dette her er noget, der faktisk modvirker den mobilitet, vi gerne ville have i øvrigt på boligmarkedet.

Det næste spørgsmål er forrentningen af lånebeløbene, og her er der peget på det helt regulære problem, at diskontoen er blevet forhøjet gentagne gange, sådan at den ikke mere har den funktion, den havde, da denne lovgivning oprindeligt blev udformet.

Vi synes, det ville være en god idé at ændre forrentningsberegningen. Om det er mindstrenten, der skal være udgangspunktet, vil vi, som flere andre ordførere også har været, være åbne over for. Det er ikke sikkert, det er den måde, man skal gøre det på, men et eller andet skal der ske; det er der ingen tvivl om.

Der er andre områder, hvor vi har en forrentning koblet til diskontoen – det gælder f.eks. Statens Uddannelsesstøtte – hvor der også er problemer, idet diskontoen efterhånden har ændret sig fra det oprindelige udgangspunkt, sådan at den ikke mere er et godt håndtag at bruge, når man skal regulere disse beløb.

Det vil vi i hvert fald se på i udvalget. Vi er interesseret i at få en ændret beregning, det skal der ikke være nogen tvivl om.

Til sidst vil jeg blot lige sige noget til ministeren – det har ikke noget at gøre med dette forslag – der ikke kunne dy sig for at komme med nogle betragtninger om ejendomsskattens urimelighed og uretfærdighed. Det er klart, at der

ikke er mange skatter, som af skatteyderne bliver betragtet som retfærdige og rimelige – sådan er livet jo ikke indrettet for skattepolitikere – men jeg må sige, at ejendomsskatten og grundskatterne er nogle af de mest fornuftige skatter, når vi ser på Danmarks placering i det internationale billede. Jeg kan ikke forstå, at en person fra et parti, der som Venstre går så varmt ind for det indre marked og for internationalisering og for EF, ikke kan indse, at ejendomsskatter og grundskatter er noget af det eneste, der er fuldstændig resistent over for grænsehandel, kapitalflugt, arbejdspladsflugt osv. osv.

Fra Det Radikale Venstres side ser vi gerne, at ejendomsskatterne og grundskatterne optræder med større vægt i nationalregnskabet, end de gør i dag.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det, der adskiller mig fra fru Elisabeth Arnold, er nok, at jeg har været borgmester i en kommune og har oplevet pensionister, der har været ude af stand til at betale deres ejendomsskat af deres folkepension, og som har fået det råd: Så lad jeres ejendomsskatter indefryse, det er den mulighed, der eksisterer! De har gjort det, og de har oplevet, at deres ejendomsværdi er faldet så meget, at der ikke længere er plads til at få indefrosset ejendomsskatterne, for det er stadig det krav, man stiller. Og situationen er nu den, at de pensionister, der ikke havde råd til at betale deres ejendomsskat, nu skal til at betale den. Det kan så være, hvad det være vil, men det er endnu værre, for renten af de ejendomsskatter, der er indefrosset, skal nu også betales af pensionisten. Så ikke alene skal han betale den ejendomsskat af folkepensionen, som han oprindeligt ikke havde råd til, men han skal derudover betale en rente af den sum, der nu er bygget op i ejendommen, der dækker den samlede friværdi. Der er ikke længere andet råd at give disse pensionister end at sælge det hus, hvor de troede de kunne tilbringe deres alderdom.

Derfor er løsningen med indefrysning af ejendomsskatterne for mange en meget kortsigtet løsning, hvor de kun oplever, at friværdien i ejendommen forsvinder, især i en tid hvor de reelle ejendomsværdier har været faldende.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):